

Câhit Gözkân Külliyyâtı
Kânûnî Mehmet Bey el
yazması "KÛTÛK" den

HÜZZÂM ŞARKI

Rûhumda benim şeb hicr-i visâlin yanıyorken

Türk Aksağı

Bimen

Ru— hum da— benim— şeb hic— ri— vi— sâ lin—
ya nı yor— ken— ken—
Mec— nûn— gi bi— ley— lâ— di— ye— rek hem—
Her— şey— de se— nin— hüs— nü— nü— gör düm—
hep— se ni an— dım— Zer— rin— sa— çı— nın
de— i— nan— dım—
üs— tü ne göy— nüm— ka nı yor—
ken -SAZ- Yap— rak— la— rı— sol— muş— ku— ru— bir (d)
gül— gül— gi bi yan— dım -SAZ-
Aranağme...

Şeb : Gece
Hicr : Ayrılık
Visâl : Kavuşma
Zerrin : Altın, altın sarısı
Hüs : Güzellik

Rûhumda benim şeb hicr-i visâlin yanıyorken
Mecnûn gibi Leylâ diyerek (hem) hep seni andım
Zerrin saçının üstüne göynüm kanyorken
Yaprakları solmuş kuru bir gül gibi yandım
Her şeyde senin hüsn'ünü gördüm de inandım

Notist: Bilâl Kavçakar
Tashih: Cemil Altınbilek